

සත්ත්ව පාලනය

එළු පාලනය ගැන දැනගැනීම දේ

අපේ ලංකාවේ සත්ව පාලනය කෘෂිකර්මයන් සමග අත්වැල් බැඳගෙන ඉදිරියට ඇදෙන එකකි. සත්ව පාලනය යන වචනය කියන විට අපට පළමුවෙන්ම මතක් වෙන්නේ දඩයම් යුගයයි. එකල මිනිස්සු වන සතුන් දඩයම් කර ගෙන කා ජීවත් වූහ. ඊටපසු යුගයක මිනිසුන් සතුන් ඇතිකර උන්ගේ මාංශ කිරි ආදිය භාවිතා කරගෙන ජීවිකාව කර ගන්නා ලදී. ඇතැමෙක් මෙම සතුන්ගේ මල මුත්‍රා පොහොර වශයෙන් යොදාගෙන ගොවිතැන් කරමින් ඒ දෙකින්ම ආදියම් ලබමින් කල්පවන ලදී. මේ අය මේ සත්ව පාලන කටයුතු කලේ විද්‍යාත්මක හෝ තාක්ෂණික අවබෝධයකින් නොවේ. නමුත් ඔවුන් වර්ෂා කාලයේදී බෙහෙවින් තෘණ වැවෙන පෙදෙස්වලට ඒ සතුන් දක්කාගෙන ගොස් කෑම කවා, පල ප්‍රයෝජන ලැබීමට පුරුදුව සිටියහ.

ක්‍රමයෙන් දියුණු මිනිසාගවයා, එළුවා, බැටළුවා, උරා ආදී සතුන් දියුණු ක්‍රමවලට, නූතන මනුෂ්‍ය අවශ්‍යතාවලට සරිලන පරිදි ඇති කිරීමට පුරුදුව ඇත. ගවයා කිරි සඳහා, කුඹුරු වැඩ සඳහා, කරත්ත යට, වෙඩිරු බටර් ආදී අමතර නිපැයුම්වලට ද, එළුවා මස්, කිරි සහ පොහොරවලටද, බැටළුවා වූල් හා මස් ලබාගැනීමට ද, උරා මස්, තෙල්, බෙකන්, සොස්පේස්, හැම් ආදිය සඳහාද යොදාගනී. ශ්‍රී ලංකාවේ මේ කියන ලද හැම සතකුම ඇතිකරනි.

ඒ වුවත් ඔබ හැමදෙනෙක්ම දන්නා සත්තු විශේෂයක් තමයි ගොවිතැන් භූමියක එළියට යවා හදන්න බැරි, එළුවෝ. එළුවෝ කිවු විටම සමහරකු මල්ගහක්, එළුවළු පැලයක් හදාගන්න බැරි කරදරකාරී සතුන් හැටියට ගනන් ගනියි. නමුත් අපි එම වටිනා සතුන් වරදවා තේරුම් ගැනීම වැරද්දකි. මෙම සතුන් කැලෑ කොළ දෙමින් මඩු කුලද සැදීමට හැකිය. තණපිටි, කටුලැහැබ් ප්‍රදේශ වලට යවා ඔවුන්ව ඇති කිරීමටද පුළුවන. ගෙවතු වගා වක නම් මෙම සතුන් ලෙහලා යවන්න අපහසු වන්නේ පාවට්ටා ගස් හැර අනෙක් හැම පැලෑටියක්ම කන බැවිනි.

එළුවන් ඉතාම රුචිකත්වයක් ඇති ආහාරයක් වශයෙන් තෙත් කලාපයේ වැවෙන කොස් කොළ හැඳින්විය හැකිය. ඊට අමතරව වැටමාරකොළ, නිදිකුම්බා පැලෑටි ද බෙහෙවින් වෙනත් පැලෑටි වලට වඩා ප්‍රෝටීන් ප්‍රතිශතයක් තත්තු ආදිය නිදිකුම්බාවල අඩංගු වීම ඊට හේතුවයි.

දූතට ලංකාවේ එළුවන් වැඩිපුර ඇතිකරන්නේ කුඩා කටු පඳුරු ලැහැබ් බහුලව වැඩෙන පුත්තලම් දිස්ත්‍රික්කය, මන්නාරම් දිස්ත්‍රික්කය, වවනියා දිස්ත්‍රික්කය, හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කය ආදී ප්‍රදේශ වලයි. නමුත් අතරින් පතර තෙත් කලාපයේ ගොවීන්ද එළුවන් ඇති කර ප්‍රයෝජන ලබති.

එළුවන් ඇති කරන විට ඔවුන්ට තෙත් දේශගුණයක්, තෙත් සුළං වලින් ආරක්ෂාවීමත් ඉතා හිත කරය. එසේ නැතිනම් එළුවන්ට නිවමෝනියා ඒම, වෙනත් අසනීප වලට මුල්වීම ඒ මගින් සිදුවේ. ඒ නිසාම පොලොවෙන් ඉහළ මටු කුළ මැස්සක් සාද එළුවන්ට ලැබීමට ගොවීන් සලස්වා තිබේ.

එළු පාලනයේදී කැලෑ කොළ පමණක් දෙමින්, සතුන් සෑදුවත් උන්ගේ වැඩිපුර පෝෂණය සඳහා (අභිජනනය, කිරි නිෂ්පාදනය, නිරෝගිතාවය) සාන්ද්‍ර ආහාර ප්‍රමාණයක් දීම ඉතා වැදගත්ය. සාන්ද්‍ර ආහාර යනු පොල් පුන් නක්කු, හාල් නිවුඩු, බනිජ ටිකක් ආදිය එකතු වූ ඒවාය. පුන් නක්කු රාත්තල් 02, හාල් නිවුඩු රා. 01 ක් බණිජ අඩු. 1/2 ක් වැඩුණු එළුවෙකුට, කිරිගන්නා එළු දෙනෙකුට සෑහෙයි.

හොඳ වර්ගයේ එළුවන් වශයෙන් රජය අනුමත කර ඇත්තේ ජම්හපාරි, සානාබ්, කොට්ටු කවච් දෙමුහුන් ආදී වර්ගයි. දැන් රජයෙන් ජාත්‍යන්තර එළු සංවර්ධන ව්‍යාපෘතිය මගින් ගොවීන් සඳහා දිස්ත්‍රික් මට්ටමින් එළුවන් ඇති කිරීම සඳහා ආධාර කරනු ලැබීම, එළුවන් ඇති කිරීමට බලාපොරොත්තුවන්නන්ට මහඟු ආධාරයක් මෙන්ම අගනා සහ යෝග්‍යයක් ද වනු ඇත.

මෙම සතුන් මඩු තුළ ඇති කිරි මේදී, ගැබ්බර එළ දෙනක සඳහා වර්ග අඩි 10-15 ඉඩක් අවශ්‍යයි. පැටව් දැමීමේදී පැටව් ගැසීමට සතියකට පෙර සිට ඇ ගැන ඉතා හොඳින් පරීක්ෂාකාරී විය යුතුය. වියළි පිදුරු, තණ වැනි දෙයක් මඩුවේ අතුරා දැමිය යුතුය. ශීත සුළං, වැසි පොදු ආදියෙන් ඇය ආරක්ෂා කළ යුතුය. බිමට ජලය, ආහාර තැබිය යුතුය. පැටව් ගසන දින ආහාර නොදීම හිතකරය. බිමට ජලය පමණක් දීම පැටව් ගැසීමට උපකාරී වේ.

පැටව් ගැසීමට කිට්ටු වන විට ලකුණු වශයෙන් පිටුපස 'හාගය' ඉදිම් තිබීම, නිදහන්නට තැන් කිරීම, නැගිටීම, තැටීම, කෙඳිරි ගැම ආදිය දැක්වීමට පුළුවන. කුළු දුල් (පළමුවර) පැටව් ගැසීමට සුදුනම් වන එලිවිටියකට අමාරු වීමට ඉඩ ඇති හෙයින් පරීක්ෂා කාරී විය යුතුය. ප්‍රථමාධාර දීමට සුදුනම්ව සිටිය යුතුය. නමුත් එසේ වන්නේ කලාතුරකිණි. බඩේ පැටවා ප්‍රමාණයට වඩා වැඩි ඇත් නම් පැටවා බිහි වීමට වන අපහසුතා එයට හේතුවයි. එවැනි අවස්ථාවක පඟු වෛද්‍ය නිලධාරී මහ තෙකුගේ සහාය හෝ උපදෙස් ඉතා නුවණට හුරුය.

බිහි කරන ලද පැටවා හෝ දෙදෙනාගේ, පලමුව නාස් පුඩු පිය දැමීම, පෙකනිය ගැන බැලීම, ශරීරයේ තෙතමනය පිය දැමීම පැටවාගේ සෞඛ්‍යයට හිතකරය. කිරි උරාබීමට සැලැස්වීම, පැටවාගේ පෙකනිවැලේ කැවුණ තැනට කොහොඹතෙල් හෝ විෂබීජ නාශක දෙයක් ඇතිල්ලීම කළයුතු වැදගත් කාර්යයකි.

එළ පැටවුන් සති 02 ක් ගිය පසු කැලෑ කොළ ටිකක් දිව ගාන්නට, හපන්නට පටන් ගනී. මාස 1 1/2 පමණ වන විට පණු බෙහෙත් දිය යුතුය. රින්ටාල්, නිල්වරම් වැනි පණු බෙහෙත් ඒ සඳහා යෝග්‍යයි. බෙහෙත් දෙන සෑම අවස්ථාවකම ලේබලයේ ඇති අවවාද අනුව, පඟු වෛද්‍ය උපදෙස් මත ඒවා පාවිච්චි කළ යුතුය. අඩු කරමේ මාස 02ට වරක්වත් පණු බෙහෙත් දීම නිසා බොහෝ ලෙඩ රෝග අඩු වේ. ගවයන්ට මෙන්ම එළවන්ටද කට ලෙඩ, කුරලෙඩ සෑදේ. ඒ සඳහා කල්තියා බෙහෙත් එන්නත් කර ගත යුතු ය. බෙහෙත් එන්නත් කරනුයේ පලාතේ පඟු වෛද්‍ය කාර්යාල මගිනි.

මාරුවිල කුකුල් පර්යේෂණ
 මධ්‍යස්ථානයේ
 සහකාර ගොවිපල කළමනාකාර
ඒ. පී. පෙරේරා

එලිවිටියකට පැටවුන් බිහිවූ පසු නැවත මාස 1 1/2 න් නැවත පටවි ලකුණු පහල වේ. ඒ කාලය තුළ පටවි දැමීමෙන් හෝ රජයේ පඟු වෛද්‍ය අංශ මගින් කෘතීම සිංවනය කරවා ගැනීමෙන් අවුරුද්දකට පැටව් මුර 02 ක් වුවද ලබා ගත යුතුය. මදලකුණු (පටවි ලකුණු) වශයෙන් නිතර කැගැසීම, වල්ගය සෙලවීම, ටික ටික මුත්‍රා කිරීම, හගය ඉදිමීම, අන් එළවන්ට ශරීරයට නගින්නට ඉඩ දීම ආදියයි. පටවි ලකුණු දින 02 ක් පමණ පෙන්වීමට පුළුවන. ඒ කාලය තුළ සිංවන කරවා ගන්න.

දියුණු වර්ගයේ එළ පැටවුන් ලබා ගැනීමට හැකිය. පැටවුන් මුර යක් ලබා ගැනීමට ගතවන්නේ, පටවි හෝ කෘතීම සිංවනය කර දින 156 ක් 160 ක් පමණය.

එළ කිරි මව් කිරි වලට සමාන ගුණයක් ඇති කරති. එහි ප්‍රෝටීන්, මේද, විටමින් ඇතුළු අනෙකුත් පෝෂ්‍ය පදාර්ථ අඩංගුය. ඉතා විරල දෙයක් නම් යකඩයි. එළවන්ට ක්ෂය රෝගය වැල දෙන්නේ නැත. එම කිරි මගින්ද රෝග බෝවන්නේ නැත.

කෙසේ වෙතත් එළවන් සහ ගවයන් එකලහ කොටු තුළ ඇති කිරිම නුවනට හුරු නැත. එළවාට අංශ හාගය වැනි රෝගයක් එළ පක්ෂාගාතය කියලා ඇතිවන්නේ ගවයින්ගේ ශරීරයේ ලේ උරා බොන මදුරුවෙක් එළවන්ගේ ශරීරයේ ලේ උරා බීම කරන කොට ගෙනයි. ගවයාගේ ශරීරයේ ලේ වලින් එන ක්ෂය ජීවියෙක් එළවාගේ ශරීරයට ඇතුළු වී කොඳු ඇට පෙල තුළ ඇති සුෂුම්නාව දිගේ ගොස් මොලයේ පටකවලට හානි කරනවා. එවිට අංශයක් පනනැති වීම සිදුවේ. මේ රෝගය වැඩි තරමක් කුලුඳුලේ පැටව් ගැසීමට ඇති එලිවිටියන්ට සෑදේ. නමුත් මේ හා සමානව කැල්සියම් පොස්පරස් ආදී මූලද්‍රව්‍ය ශරීරයට හිඟවුවී ද ශරීරයේ අංශයන් පන නැතිවේ. අප ඒවා දැනගෙන ප්‍රතිකාර දිය යුතුයි. එහෙයින් ශ්‍රී ලංකාවාසී සෑමදෙනාට දූප්පතාගේ කිරිදෙන වශයෙන් ප්‍රචලිත එළවන් සාද සත්ව පාලනය තුළින් මෙරට දියුණු කිරීමට අතහිත දීම සඳහා කඩිනමින් කටයුතු කල යුතුය.